

عنوان مقاله:

اثربخشی بازی درمانی گروهی کودک محور بر کاهش رفتارهای تکانش گری کودکان کم توان ذهنی خفیف

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه سادات عود سمین - کارشناسی کودکان استثنایی، دانشگاه فرهنگیان پردیس نسیمیه تهران.

معصومه روستایی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور تعیین اثربخشی بازی درمانی گروهی کودک محور بر کاهش رفتارهای تکانش گری کودکان کم توانذهنی خفیف انجام گرفته است. روش پژوهش از نوع آزمایشی، با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی مبتلا به کم توانی ذهنی خفیف شهر تهران بود. که از میان آن ها با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند و براساس نمره پرسشنامه اندازه گیری تکانشگری کندال و ویلکاکس (۱۹۷۹) در پیش آزمون، ۳۰ نفر که دارای ملاکهای ورود و خروج بودند ، به عنوان نمونه انتخاب شدند. این ۳۰ نفر به طور تصادفی در ۲ گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل قرار گرفتند. سپس گروه آزمایش، ۱۰ جلسه ۴۵ دقیقه ای بازی درمانی گروهی کودک محوررا دریافت نمود. و گروه کنترل در لیست انتظار و در معرض برنامه آزاد قرار گرفتند. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده ها ازتحلیل کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصله از نرم افزار استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بازی درمانی گروهی کودکمحور بر کاهش رفتارهای تکانش گری کودکان کم توان ذهنی خفیف معنادار است. بنابراین بازی درمانی گروهی کودک محوربر کاهش رفتارهای تکانش گری کودکان کم توان ذهنی خفیف تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی گروهی کودک محور، کاهش رفتارهای تکانش گری، کودکان کم توان ذهنی خفیف.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478247>

